

वायुः

प्राणस्त्वैवविधं कुर्यात् प्राणिनां प्राणधारकः ।
 प्राणं कुरुते यस्मात् तस्मात् प्राणः प्रकी-
 र्णितः ॥
 प्राणो हि भगवान् ईशः प्राणो विष्णुः पिता-
 महः ॥
 प्राणेन धार्यते लोकः सर्वं प्राणमयं जगम् ॥
 इन्द्रियाणि पवर्तन्ते यावन् प्राणानिवे हृदि ।
 नष्टे न हृद्यन्ते सर्वं तस्मात् प्राणान्मु रक्षयेत् ॥
 रक्षुवहो यथा श्वेनो गतोऽप्याक्रयते पुनः ।
 गुणवहस्तथा जीवः प्राणपानेन क्रयते ॥
 अपानयंस्तथाहारं मनुजानां यतोऽधमः ।
 युक्तमन्नमे वायुरपानस्तेन कीर्णितः ॥ ७ ॥
 शीतं भक्षितमात्रात् रक्तं पित्तकफानिलान् ।
 समं नयति त्राक्षेण समानो नाम मारुतः ॥
 समानोऽग्निसमोपस्यः कोष्ठे च वाति सर्वतः ।
 अन्नं यस्मात् पचति विरेचयति सुचति ॥ ८ ॥
 स्यान्व्यवधारं बह्वं नेत्रगात्रप्रकोपणः ।
 उद्वेजयति मर्माणि उदानो नाम मारुतः ॥ ९ ॥
 आनो विनामयवह्वं आनो वाधिप्रकोपणः ।
 प्रीतेऽन्निनाशककार्यं वाह्वंकोत्पादकस्तथा ॥ १० ॥
 वायूनां स्थानानि ।
 “शिरसो नासिकाप्रान्तसुदानस्थानमुच्यते ।
 नाभिः पादतलं यावदपानस्य प्रकीर्णितम् ॥
 शरीरशापको आनः प्राणः सकलजायकः ।
 उद्वारे नाम इत्युक्तः कूर्मसोऽन्विलने स्थितः ॥
 ककरः सुषिते चैव देवदत्तो विजृम्भिते ।
 धनञ्जयः स्थितो मेढ्रे न्तस्यापि न सुचति ।
 भूतावापिस्तस्यस्थानायतेन्द्रियगोचरात् ॥ ११ ॥
 उल्हाहो क्लृप्तनिःश्वासचेष्टाधातुगतः समाः ।
 समो मोक्षे गतिमतां वायोः कर्माधिकारजम् ॥”
 इति सुखबोधः ॥ ७ ॥
 अथ दिग्भवायुगुणाः ।
 “प्राग्वातो मधुरः चारो वह्निमान्धकरो गुरुः ।
 वैरस्यगौरवौष्णानि करोत्यप्लोपधीषु च ॥
 भयोत्पिष्टतादेव्यु रागन्धयुदाहलत् ।
 सन्निपातन्वरश्वासत्वग्दोषार्थोविषक्रिमीन् ।
 कोपयेदामवातच घनसंघातकारणम् ॥
 दाक्षिण्यो मारुतो बलाच्चक्षुष्यः श्लथघातकः ।
 मधुरश्चाऽऽहो च कषायानुरधो जघुः ॥
 रक्तपित्तप्रशमनो न च मारुतकोपणः ।
 मक्षुपदादिकौटानां जनकः प्राणकारकः ॥
 पाश्चिमोऽप्यवपुर्वं बजारोग्यविवर्द्धनः ।
 कषायः प्रोषणः स्वर्गो रोचनो विशदो जघुः ॥
 अप्यां जघुत्ववैशद्यश्लेथवेमल्यकारकः ।
 सर्वद्रव्येभ्यस्त्वप्रभाधरसर्वीर्यलत् ।
 ब्रह्मसंरोपणस्त्वो दाहशोपट्वापहः ॥
 औत्तरो मारुतः क्षिप्रो न्दुर्मधुर एव च ।
 कषायानुरसः शीतः सर्वदोषप्रकोपणः ॥
 श्लेष्मन्तविवाचार्त्तां हितो दाहलथापहः ।
 श्रोताधिकः सनीहारः सपित्तुक्तनयिषुमान् ॥
 विन्ध्यायुरागुष्यः प्राणिनां वैकरोपलत् ।
 सर्वानुन्दको हन्ता ह्योत्पातपुरःसरः ॥ १२ ॥

वायुः

यजनवायुगुणाः ।
 “मूर्च्छादाहलथास्त्रिमो यजनानिलः ।
 तालवृत्तमयो वातस्त्रिदोषशमनो जघुः ॥
 बंशयजननो वातो रूचोष्णो वातपित्तदः ।
 बालयजनमोजस्यं मत्स्यकादीन् यपोहति ।
 मायूरा वल्गवा वैजा वाता दोषत्रयापहाः ॥”
 इति राजवल्लभः ॥ ७ ॥
 अपि च । तत्र वायोः स्वरूपमाह ।
 “दोषघातमलादीनां नेता शीघ्रः समीरणः ।
 रजोगुणमयः स्रष्टो रूचः शीतो जघुञ्जलः ॥”
 नेता स्थानान्तरे प्रापयिता । शीघ्रः आशु-
 कारी । अन्यथा ।
 “उल्हाहो क्लृप्तनिःश्वासचेष्टावेगप्रवर्तनैः ।
 बन्धगगत्वा च घातनामिन्द्रियाणाञ्च पाटवैः ॥
 अगुह्याव्यवहतो हृदयेन्द्रियचित्तधृक् ।
 रजोगुणमयः स्रष्टो रूचः शीतो जघुञ्जलः ॥
 खरो न्दुर्योगवाही र्वयोगाद्भयार्हलत् ।
 दाहलत्तेजसा युक्तः शीतलत्तु चोमसंश्रयात् ॥
 विभागकरत्वाद्वायुः प्रधानं दोषत्रयहैः ।
 पक्वाशयकटीसकृपिओत्रास्त्रिशर्मैन्द्रियम् ।
 स्थानं वातस्य तत्रापि पक्वाधानं विशेषतः ॥”
 एको वायुः पित्तवशात्प्रान्तस्थानकर्म्मभेदैः पच-
 विधः ॥ ७ ॥ तेषां वायूनां नामान्याह ।
 “उदानस्तद्गु प्राणः समानोऽपान एव च ।
 आनश्चेतानि नामानि वायोः स्थानप्रभेदतः ॥”
 अथोदानादीनां स्थानान्याह ।
 “कथं हृदि तथाघ्नात् कोष्ठवह्नेर्मलाशये ।
 सकवेऽपि शरीरेऽथै क्रमेण पवनो वसेत् ॥”
 अथ तेषां कर्माण्याह ।
 “उदानो नाम यस्तुहसुपैति पवनोत्तमः ।
 तेन भाषितगौतादिप्रवृत्तिः कुपितस्तु सः ।
 ऊर्ध्वजत्रगतान् रोगान् विदधाति विशेषतः ॥
 यो वायुः प्राणनामासौ सुखं गच्छति देहधृक् ।
 सोऽन्नं प्रवेश्यत्वन्तः प्राणांश्चाप्यवलम्बते ॥
 प्रायशः कुरुते दुहो हिकान्वासादिकान्
 गदान् ॥
 आमपक्वाशयचरः समानो वह्निवज्जतः ॥
 सोऽन्नं पचति तत्रांश्च विशेषान् विविनक्ति
 हि ॥”
 तत्रानित्याह अन्नान् । रसमजन्नादीन्
 पृथक्करोतीत्यर्थः ।
 “स दुहो वह्निमान्यातिसारगुल्मान् करोति हि ।
 पक्वाशयालयोऽपानः काले कर्षति चाप्ययम् ॥
 समीरणः शकृन्मज्जसुक्रगर्भान्वायवः ।
 क्रुद्धस्तु कुरुते रोगान् चोरान् वस्तिगुदाश्रयान् ॥
 युक्तदोषप्रभेदांश्च आनापानप्रकोपणान् ॥”
 स च ।
 “कतुस्तदेहचरो आनो रससंद्हनो यतः ।
 खेदास्त्रक्ष्वावकश्चापि पक्वाश्चाप्येद्यपि ॥
 गत्यप्येपेभोत्तुत्तैपनिमेधोन्मेघकादिकाः ।
 प्रायः सर्वाः क्रियास्तस्मिन् प्रतिवन्ताः शरी-
 रेषाम् ॥

वार

प्रस्यन्दनं चोद्दहनं पूरयञ्च विरेचनम् ।
 धारञ्चेति पक्षेताच्छेष्टाः प्रोक्ता नभस्ततः ॥
 क्रुद्धः स कुरुते रोगान् प्रायशः सर्वदेहगान् ।
 युगपत् कुपिता एते देहं भिन्दुरसंश्रयम् ॥”
 देहं भिन्नं कुर्यात्मारयेयुरित्यर्थः । इति भाव-
 प्रकाशः ॥ ७ ॥ (असुरविशेषः । यथा, हरि-
 वंशे । २ । ५५ ।
 “दीर्घजिह्वोऽकंनयनो न्दुचापो न्दुप्रियः ।
 वायुर्गिरिडो नसृचिः शम्भरो विजयो महान् ॥”
 वायुकेतुः, क्षी, (वायुः केतुर्धनो वाहनं वा
 यस्याः ।) छलिः । इति हारावली । १५८ ।
 वायुगुणः, पुं, अजीर्णः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 वायुगुणः, पुं, (वायुना कृतो गुण इव ।) अन्धर्वा
 भ्रमः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 वायुदारुः, पुं, (वायुना दीर्यते इति । दृ + उञ् ।)
 मेघः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 वायुपुत्रः, पुं, (वायोः पुत्रः ।) भीमः । इति
 धनञ्जयः । हनुमान् । यथा,—
 “हनुमान्भ्रमास्त्रनुवायुपुत्रो महाबलः ॥”
 इति तस्य दादशनामस्तोत्रम् ॥
 वायुफलं, स्त्री, (वायुना फलति प्रतिफलतीति ।
 फल् + अच् ।) शुकधनुः । (वायोः फलमिव ।)
 करका । इति मेदिनी । के, १६४ ।
 वायुभक्ष्यः, पुं, (वायुर्भक्ष्योऽस्येति ।) सर्पः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ वातभक्षके, त्रि । (यथा,
 गो० रामायणे । २ । १५ । १२ ।
 “स हि तेषु तपस्वीन्मन्दकर्ममहासुनिः ।
 दशवर्षवहसाणि वायुभक्ष्यः शिलासनः ॥”
 वायुवर्त्म, [न] स्त्री, (वायोवर्त्म ।) अरकाशः ।
 इति शब्दचन्द्रिका ॥
 वायुवाहः, पुं, (वायुना उह्यते इति । वह् +
 घञ् ।) धूमः । इति हेमचन्द्रः । ४ । १६६ ॥
 वायुवाहिनो, स्त्री, (वायुं वहतीति । वह् +
 णिनिः । ङीप् ।) वायुसचारिणी शिरा । इति
 वैद्यकम् ॥
 वायुषः, पुं, मस्यविशेषः । कालवायुषपोना इति
 भाषा । तस्य गुणाः ।
 “वायुषो ढंढयो वृष्यो मधुरो धातुवर्द्धनः ॥”
 इति राजवल्लभः ॥
 वायुसखः, पुं, (वायोः सखा । “राजाहःसखिभ्य-
 ट्च् ।” ५ । ४ । ६१ । इति ट्च् ।) अग्निः ।
 इति भरतः ॥
 वायुसखा, [खि] पुं, (वायुः सखा यस्येति विग्रहे
 टजभावात् । “अनह् सो ।” ७ । १ । ६१ । इति
 अण्डादेशः ।) अग्निः । इत्यमरः । १ । १ । ५८ ॥
 वायासदं, स्त्री, (वायुनामासदं सञ्चरन्स्थानम् ।)
 आकाशः । इति धनञ्जयः ॥
 वार, स्त्री, (वादयतीति । वृञ् + णिच् + क्रिप् ।)
 जलम् । इत्यमरः । १ । १० । ३१ । (यथा,
 भागवते । १० । ३१ । २२ ।
 “गन्धर्वपालिभिरनुदृत आविशद् वाः
 आनो गजोभिदिभरादिव भिन्नसेतुः ॥”